

PERIODICH POLITICH VERMELL

|| SALUT PÚBLICA || INTERESSOS POPULARS || ARTS Y LLETRAS ||

PREUS DE VENTA

25 exemplars. Una peseta
Cada número. 3 quartos
Se publica un ab tota regularitat á lo menos una vegada cada setmana

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

6-RONDA DE LA UNIVERSITAT-6

BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Tot Espanya, portat á domicili. . . 8 rals trimestre
Països de la Unió Postal. 16 id. id.
Dona números extraordinaris sempre que ho demanen las circunstancias

PARES Y FILLS

Fins avuy no he llegit encara cap article de fondo que tractés del asunto trascendental que va á tractarse á punt y apart ab tota justicia é imparcialitat degudes.

Anem al grà: Pare vol dir autor de la obra titulada *Fills*; és á dir, que *Fills* es lo producte de certa treballa del Pare, ab colaboració de la Mare, qual producte ve á ser al propi temps, á mes d'obra de mèrit, un premi al mèrit de dita obra: l'orgo, per conseqüencia lògica, l'autor deu conservar la obra-pròpia pera sa satisfacció y orgull, procurant cuidar-la com á reliquia á fi de presentarla en bon estat sempre que convinga.

M'entenén, Pares y Fills! Jo, á pesar de trovar-me en lo gremi dels Fills, no cregués, Pares, que parli ab cap classe de passió, no: vull ser ben imparcial en aquest punt, y crech que ab les definicions y demostració anteriora pot encabessarse ab tota lley un Reglament apropiat ab lo següent *Artícle 1.º Tot Pare te obligació de mantenir al Fill fins á l'edat de vint-i-cinc anys* (1).

No hi ha més lo qu' es pa... pa y lo que es fill... vi: vull dir jo, qu' encara que un Fill no fael res absolutament fins á aquella edat y se la cumpi ab la millor viduesa que li convinga, le facultats omnímodas pors presentarse á taula á las horas

d'andrapar y d' aixecarse del lit quan vulga.

Del modo qu' avuy marxém los Fills y de la manera que s' conduexen los Pares, no pot anar ni ab rodas la conducta observada per aquestos últims.

¡Vaya! ¡Ahont s' es vist, per exemple, que un Fill no puga malgastarse tots los pistrinchs que defensi ab la colocació que tinga, veyente obligat á pagar-se per si sol la dispesa y altres extraordinaris com lo dormir, lo vestir, l'afeytar, etc., etc.!

¡No e' gnominiés que un Fill hagi de fer entrega als Pares d' una part del seu salari no necessitant...!

¡Pot aprobar cap Fill que s' hagi d' arrassar per viure podent gaudir-se' af costat dels Pares, menjantse la sopa-boba!

A mi m' sembla (no més m' ho sembla) que tuch raió sobrada queixant-me de lo que m' queixo, mediant las circunstancias expressadas y apoyant-me en las observacions ja fetas.

No hi ha condicions que hi valguin: no vol dir lo que dich que 's Pares han d' estar baix lo domini dels Fills; res d' aixó: al contrari; tots los Fills, sens' excepció, deuen estar baix las ordres dels Pares, mentres que aquets mantingant... que 's permetin derrotar con... gustos y capritxos y mentres que... concedeixin, en fi, tot lo que dema...

Més clara, més justa y més... inent no pot esser la lley que hauria de regir d' avuy en endevant las tant... masra tergiversadas costums de familia, segons las quals lo Fill no es altra cosa... esclau de las arbitrietas del Pare... los...

Sí, senyors: per una mala inteligencia d' ensá que 'l mon es man los Fills quedan aplastats baix lo pes d' una esclavitut irremparable que 's reduhoix á la miseria per falta de rals.

¡Quin cambi més radical sofriria la marxa de la societat si 's Fills no anessin sempre vestits d' istiu! ¡Quant mes vos valdria, oh' Pares de la humanitat, que vostres Fills vejessen concedits tots los drets que 's hi pertocan, deixantlos anar mes folrats de butxaca!

Es qu' es aixís: si are hi ha poch Fills qu' estimin á sos Pares ab aquell verdader amor filial, llavors no hi hauria Fill que no 's desentranqués per son Pare, demostrantli aquell carinyo que 'l posaria tant *cofoy*: are no gayres Fills se veuhen en companyia dels Pares anant á passeig; ¡cal van per la seva; llavors ben sovint se contemplarian quadros complets de familia per fora, no faltantli may lo *noy* (¡ey! lo *noy* no hi faltaria quan se trovés á la última pregunta pera refermar ab sas camándulas son *pecuniari*).

¡Qué tontos son certs Pares! Si d' ells fos cregut no 's contarian, com se contan, tants y tants casos de Fills pródichs que aburrits de sa situació crítica per culpa dels Pares, emprenen la via del vici y del crim, deshoanant familias qu' ellas mateixas podían evitarse la deshonra, aplicant al Fill l'únic... y eficás pera curar lo terrible dolor d' *armilla*.

Hi he un refrá que diu: *Un Pare podria mantenir cent Fills y cent Fills no podrian mantenir son pare.*—Be, ¡y qué! naturalment! Obligació fora del Pare de mante...

(1) Quan escolt aquest article en lo cas excepcional de que 'l Pare no puga mantenir al Fill per causes extraordinarias.

nirlos tots cent, ja que per culpa d'ell (suposant qu'és ell sol lo verdader Pare) se trova tanta colla en aquesta mar de llàgrimes, podentse'n estar: en cambi, res tindria que veure cap dels cent Fills ab las necessitats del Pare baix lo punt de vista de tenir obligació de mantenir-lo, ja que ells culpa no tenen de que son Pare al món siga: ara, si per misericòrdia volguessin socorre'l, va á compte de sa bona voluntat.

Ben net: tots los sacrificis dels Pares envers als Fills no son més que *sagradas obligacions*: tots los sacrificis dels Fills envers als Pares son *actes de caritat voluntaria*; jamay *actes obligatoris*.

Es no voleu entendre: en res tenen que relacionarse las necessitats del Pare ab los compromisos dels Fills: no pot compararse la baixa situació dels Fills ab la elevada posició dels Pares; dignes de compassió son tots los Fills, en general, y tot Pare que no's compadeixi del pobre estat del Fill, abusa bàrbarament de son poder, y per càstich ha de sufrir sens falta un continuo remordiment de conciencia.

Nada, nada: jo, en nom de tots los Fills que arrastrin una existencia com la meua, (ja'm poden entendre), protesto enèrgicament de la fatal norma que'ns regeix; fins avuy hem suferit ab mes paciencia que Job las consecuencias del poch interès dels Pares.

Si ab súplicas no podem alcansar la cura radical de nostra enfermetat y arriba á ferse crònica, una revolució de Fills pot amensar la tranquil·litat de las familias... y no responch dels resultats.

Quan verbalment trech al sol tots los drapets dels Pares y exposo al judici públich las miserias dels Fills, me veig tractar de poca-vergonya y Fill mal criat, sens' altre motiu que'l de cantar massa claras las vritats.

Segurament que al llegir aquest article alguns lectors exclamarán:—¡Quina barra!—mes, jo ab la convicció de que la rahó'm sobra, no faré cas de tals exclamacions, sostentaré aquestas ideas y sostindré aquestas teorías sempre... fins que arriui á ser Pare.

Llavors me giraré la casaca, com los polítichs.

PREPET DEL CARRIL

LAS FIGAS

A menjar figas á fora,
cert mati, aná un meu company
y trovantlas molt gustosas
se'n va menjar un bon grapat.
Sens móres de Barcelona
un altre jorn, cap al tart,
en certa casa ell entrava
per també figas menjar,
y las va trovar tant dolças,
que rá esclamá al bell instant:
—Si las de fora son bonas,
ho son mes las de ciutat.
Pero al cap de ben pochos dias
no's trobava pas bo y sí,
jaquellas figas traidoras
li varon causar tant mal,
que al' descuido de mica
lo pobret va á ca'n' distrasid.
Y ara escarmentat, ab pena
het sorint sol esclamar:
—Son bonicas y molt dolças
certas figas de ciutat;
mes, minyons, ¡anéu alerta!
si pot ser... ¡no's menjéu may!

FRANCISCO LLERAS

En varios periódichs obrers, entre ella *El Cosmopolita*, de Valladolid, *La Lucha Obrera*, de la Coruña, *La Federacion Igualadina*, de Igualada, y *Los Desheredados*, de Sabadell, habém vist notables contestacions á la informació obrera.

En totas domina l'esperit de no fer de comparsa al govern, considerantlo imponent pera fer res de profit pe'ls treballadors.

La classe obrera s'ha convenst de que tan sols per son propi esforç pot millorar sa situació y emanciparse, y fa molt be en engegar á diá als que li venen ab cataplasmas destinats tan sols á allargar lo mal que avuy la corseca.

Donchs avant y fora.

..

També habém vist duas notables contestacions sobre la qüestió obrera en lo *Boletín oficial de la Asociacion del Arte de Imprimir*, de Madrid, y del *Monte-pío de Tipógrafos*, de la mateixa capital.

Aquestas duas corporacions, que fins fa poch temps no s'habian pas may distingit per lo revolucionarias, han entrat ja per un camí que dona gust, sostenint ideas un xich radicals d'emancipació.

¡Ay dels privilegiats lo dia que tota la classe obrera logrés establir un fort llas de inteligencia en busca de sa emancipació!

..

Allá va un parte, no ja oficial, sino general:

«La irregularidad descubierta en la Caja de reclutas asciende á 19,000 duros.»

¡Una friolera!

De molt més grossas n'hem sentit y'n sentirem á dir.

Mentres duri aixó.

..

Dintre de pochos dias se declararà oficial la desaparició del cólera d'Espanya.

Oficial ha vingut y oficial se'n te de tornar.

Com no ha tingut cap acció ni ha causat cap baixa á l'enemich, se'n torna ab lo mateix grau.

Los únichs que haurán fet carrera son los que s'han mamat bon sou ab moxigangas *coleriformes*.

..

A una colla de personas ha fet una pila de... las alabansas, ab companyament... bombo y platets, que'l periódich *Los Trabajadores*, que's diu socialista, ha dediçat á algunas autoritats conservadorissimas ab motiu dels *casos sospitosos* (!) de cólera (!!!) ocorreguts á Gracia y á Bar...

Y á... it de *Los Trabajadores*.

..

Essent un periódich pagat per gent com cal, no podem per menos de cridarlos la atenció sobre certa escrits que apareixen en aquellas columnas, escrita que no falta qui'ls ha calificat de alfonisme vergonyant que s'ha introduhit y viu á costa de gent que dista molt de serne.

¡Feu l'ull viu, treballadors, feu l'ull viu!

Un altre poble de la provincia de Lleyda, Cabanabona, va quedar acordonat lo dia 3, per haber ocorregut *casos sospitosos*.

¡Y donchs no son també sospitosos los de Barcelona, y fins alguns han sigut del tot colèrichs... segons contan á Madrid!

¡Donchs com es que no acordonan Barcelona!

Fins ab lo cólera de real ordre, ho l'último mono.

Com á Barcelona tenim fama de bullant gueros, sembla que s'hi mira' un xich mes á declararnos empestats... *perque st.*

ADHÉN T...

En Martinez Campos s'ha permés aconsellar al govern de'n Cánovas que salti per demunt de las lleys contra 'ls revolucionaris.

¡Pobre general Garantía! Sen... fa salat.

D'ensá de la restauració no hi ha hagut mes que un continuo salt per demunt de las lleys, y ara surt D. Arsenich aconsellant que saltin.

No s'espanti, que aviat saltarán tots plegats, vosté inclusiu.

Y que será un bon sal mortal pe'l ventrell de mes de quatre.

..

Habém vist lo retrat d'en Joan Mastai Ferretti, alias Pio IX, ab las insignias del grau 18.º de la Masoneria, publicat en la obra *Pio IX ante la historia*, que edita la casa Acha y C.º de aquesta ciutat.

Y á propòsit de la citada obra.

Fará cosa de uns quinze dias que forem cridats per lo tribunal del districte de las Aforas á fi de declarar en una querrela particular que'l doctor Gabarró segueix contra 'ls editors de dita obra, prenent que li estafan la propietat de la mateixa, per quan nosaltres recibirem y publicarem una carta del mateix Lleó Taxis en que's donava permís á tothom pera traduhir y publicar totas sas obras en espanyol, qual carta deixarem en poder del Tribunal.

Com la cosa no'ns toca directament á nosaltres, poch hi dirém: Sols fem constar que creyém que tot verdader lliure-pensador deurá veure ab gust la separació d'en Gabarró de la publicació de tan notable obra, que desde son autor fins al llegidor mes llech tots se planyan de la mala sombra ab que hi havia posat la grapa lo doctor (!) Gabarró, *eminencia* escolapia y excarcunda á las ordres d'en Tristany.

..

L'Ajuntament de Barcelona deu alguns mils naps al ram de Guerra, y com no 'ls paga, se torna à remenar la idea de si 'ls senyors del ram nos afanarán lo Parque en compensació.

Homes, ¡no fora millor que 'ns afanessin l'Ajuntament, ab lo qual res hi perdriam los barcelonins!

Y lo qu' es per nosaltres, fins lo ram de Guerra y tot los donariam per cap diner.

¡Cóm per res de bó 'ns serveixen!

.. ..

Se diu que alguns dels que avans foren republicans y per amor à la patria se feren monárquichs, pensan tornar à dirse republicans per lo molt llarch que va lo de sacrificar-se per la dita patria... menjant del pressupost.

Y ja veurán com si no pujés la República aviat, tornarian à ser monárquichs.

Y passarian la vida cambiant de opinions.

¡Tot per la patria! diuen ells.

¡Tot pe'l pressupost! cridém los paganos al véureho.

.. ..

Un periódich monárquich de Paris, *Le Gaulois*, ha donat notícies graves y alarmants sobre l'estat de salut del rey de Espanya y de que se jo quinas cosas sobre una próxima regencia.

Com no m' hi va ni m' hi vé, deixemho corre, que 'l terreno es relliscós y podriam caure.

.. ..

Tothom está escandalisat de lo que passa à Tarragona, y de las arbitrariedades de son *basé* en Mahomet Gars-Kast-Añeda.

Dónchs lo goberny dona satisfaccions à la opinió pública penjant una creu de Isabel la Católica al pit del renombrat Pons Pilat de Tarragona.

Dia aquell vers:

En los tiempos de bárbaras nciones de las cruces colgaban los ladrones; hoy, que estamos en el siglo de las luces del pecho de... *bajas* cuelgan cruces.

.. ..

Per un extraordinari que ha publicat nostre apreciat colega *La Lucha Obrera*, dona avis à sos lectors de que té de suspendre sa publicació per las persecucions de que 's veu objecte.

La friolera de sis processos té pendents de fallo.

Aixó no obstant, *La Lucha Obrera* no desmaya ni molt menos, sino que 's retira un poch de temps per pendre nou aló y tornar, ab mes vigor que may, à defensar la causa justa dels treballadors.

Que 's complexin prompte sos lloables intents li desitjém.

.. ..

Tot los periódichs liberals venian plens aquestos últims dias dels preparatius que feyan los carlins pera tornar à encendre la guerra civil.

Y 'l gubern capficat ab lo *cólera*, tan tranquil.

¡Com no 's tractava de republicans!

Y ara diuen que ja comensa à treure lo nas alguna partida.

Ja veurém ab quin carinyo 's tractarán.

Al cap-de-vall tots son uns.

.. ..

La situació de Cuba diuen qu' es desesperada y que 's tem moltíssim que alló acabi ab lo Rosari de la aurora, sortintne Espanya ab lo cap trencat.

Y à la península estém igual ó pitjor que à Cuba.

Y mentres tant diuen los conservadors que tot va molt bé.

Per ells, ja ho crech.

Y ja veurán com lo dia que vagi bé pe'ls espanyols, ells picarán de peus de rabia y de gana.

Pero desde fora d' Espanya.

.. ..

Llegeixo y copio:

«Anteayer, con motivo de ser los dias de su majestad don Francisco de Asis, padre queridísimo de su majestad don Alfonso XII, ondeó la bandera nacional en los edificios públicos y las tropas vistieron gala.»

«Su majestad don Francisco de Asis, y su esposa su majestad doña Isabel, continuan en Paris y en la Granja, respectivamente.»

No comenso cap comentari, per no tenirlo de acabar al pati del Miñ.

ELLA Y JO

Hermosa Roseta,
de rosas orgull,
la que coes infamas,
fentne tan sols os
de lo foc que llenan
los hermosos sills;
¿ qui sens demois
reduixen tribut
las fiors y lo anello,
de selves orgull:
¡per qué aixis tan trista
te trobo jo avuy,
llemantins perllitas
los hermosos sills,
y gomecho llenant
que lo cor mes dur
no fan exterior
tan sols porque ets tu!
¡Per qué ploras? digas,
digame si puch
consol jo donarte
per calmar l' anig
que pressa te té
y à mi conmogut.
¡Qué tens, que aixis miras?
¿ ha insultat algú?
¡qué tens, amor meu?
¡qué tens, ángel pur?
—Fa rato que tinch
una brossa al sill
que me mortifica,
y encara més tu.

Lluís Milla

Lo rector de Artesa de Segre, fa alguns diumenjes, va reunir tots los flatells llanuts del poble pera fer una pelegrinació, no à Sant Gos y 'l Roch, sino que, creyent

que qui te mes influencia entre la cort dels catòlichs, es una de las tantas mares que va tenir Deu Son Senyor nomenada del Plá, y al efecte varen surtir à la tarde, després de uns quants brama en lo sant cubell, encaminats à provarlos, com dos y set fan quatre, que per aquestos medis s' evita la aparició del cólera y 's guanya l' cel.

Fins que varen arribar à la ermita tot va anar *viento en popa*, pero aixis que varen ser dins, van haver de tancar las portas, per causa de una torra pluja que 's va tenir mes de un hora à dins, apretats com un casco de arengadas.

Quan Son Senyor va ser servit va suspender l' aigua, lo que vá dar lloch à que las igualidas ovellas tornessin à empenedir la marxa y quan estava al fort dels brams d' ase, un altre ruixat vá banyarlos de cap à peus sense cap consideració.

Aixis que varen arribar à la iglesia va saludarlos un altre raig d' aigua que va ferlos estar allí dins fins à las deu de la nit, ahont s' haurian aburrit, si lo pastor animal (pastor d' ánimas) no 's hagués posat à la presidencia à esbalotar lo gallinaer.

Y ara que dignu que Son Senyor no 'n fa cas.

.. ..

Lo mateix rector ha fet posar al cor (de l' iglesia) uns banchs pera sentarse los aficionats à bramar, fentlos pagar un duro à cada hu.

Pero ara succeheix que 'l dia que las monjas hi van, aquest sotana tot emfotimat, tanca la porta y al primer que demana per entrar li clava pe'ls nassos, encara que hagi pagat lo duro y tant se val que risquin com que rasquin.

Es natural. Aquest sotana deu pensar que si hi entrava tothom, las monjetas podrián ser objecte de mais pensaments y aixó es un pecat mortal que 'l director animal (vull dir de ánimas) deu evitar à tota costa.

.. ..

Lo sotana de Ambergés va comprar un sant Sebastiá que li va costar tretze duros, y à fi de cubrir aquest déficit, va pujarsen al cubell del colomí, exhortant als feligresos, ó millor dit, à las feligresas, de la manera següent, després de haver posat de manifest los miracles del sant:

—Amadas germanas: vosaltres governau al marit un hora al dia (textual), pues bé; quant arribéu à l' hora que governau al marit, feuli donar alguna cosa per pagar lo sant.

Ara es inútil advertirlos hi que aixó ho va dir una porció de vegadas, ja que la oratoria sagrada ho permet.

Tot aixó no te res de particular, tothom tira l' aigua al seu molí.

.. ..

A Lleida s' han fet grans funcions llaneras ordenadas per la autoritat superior, ó siga, pe'l Lleó del punt de las donas.

També ha surtit lo rosari pe'ls carrers (llástima de petardo que vagal) à desper-

tar als que tenen necessitat de dormir, impedir la via pública y atabalar ab sas xavacadas als que no volen sentirlos y provar fins ahont arribará la nostra paciència; y tot aixó ho han fet, segons ells, porque lo cólera no 'ns atormentí.

¡Vaja homes, no siguéu tant pastanagas!

¡Que es pensó que tenim lo tragadero de aquells temps?

Y després que diguin que no progressem.

Be 's progressa prou.

Ab aixó lograrem coneixer alguns carcatólichs mes, los posarem al llibre roig y quan arribi 'l dia... ¡catarrach!

.. ..

A Benicarló, ab motiu de certa funció religiosa, va cridar un reverent:

—¡Viva Nostre Senyor!

Sens dubte aquesta reverencia deu creure que Son Senyor encara no ha resucitat.

.. ..

Un reverent prebete de Mayagües (Puerto-Rico), ha posat la firma al peu de un document que comensa aixís:

«Los que suscribimos, padres de familias...»

Home, m'agrada per la franquesa.

A lo menos aquest ho confessa.

.. ..

En molts punts los católichs se negan á enterrar en los cementiris públichs als lliure pensadors, alegant que 's profanaria aquell lloch sagrat.

Donchs á Figueras, com que hi ha un cementiri lliure y un de católich, no basta que un siga lliure pensador y en vida disposi que no se 'l deshonri después de mort barrejantlo ab los católichs, sino que allí, com hi ha competencia, los católichs fan de corps, y vulgas que no vulgas, apoyats per algunas autoritats y plens de rabia clerical, se apoderan dels morts y 'ls enterren per forsa en terra sagrada católica.

Aquesta gent, mentres siga fer la guita al próxim, son capassos de tot.

Sort que massa 's trobaran, y aviat, ab los fruits de lo que semblan.

.. ..

Allá va una tarita de feynas sagradas, per si algun lector de LA TRAMONTANA pensa plantarne botiga.

L' anunci es pres de la cuberta de un llibre piadós, y per lo tant hi poden pujar de peus.

Allá va.

«Cultos que pueden mandarse celebrar en el altar de Nuestra Señora del Sagrado Corazon de Jesus.

Misas.—Una misa rezada, 2 pesetas; con Gozos y el Acordaos, 5 pesetas; Cantada, 10 pesetas; Solemne, 25 pesetas.

Nocturns.—Una novena de Acordaos, 5 pesetas.

Salves.—Una Salve cantada, 2 pesetas. Magnificat.—Un magnificat en accion de gracias, 2 pesetas.

Lámparas.—Por hacer arder una lám-

para en la capilla de Nuestra Señora del Sagrado Corazon de Jesus durante nueve dias, 2 pesetas; durante un mes, 6 pesetas.»

Sembla que aixó s' ha pujat.

¡Una misa lliusa duas misas!

¡Per una llantia á la escala del sagrat cort, sis misas!

Vaja, me declaro ab huelga.

.. ..

Han sortit per Castilla unas creus de paper que curan del cólera... mentres no n' hi hagi.

Y fan creixe la llana del clatell... habenthi.

.. ..

Se conta que un capatás del presiri de Granada va matar un penat á bastonadas y que 'l metje va posar en la papaleta que habia mort de mort natural.

Se tom que aquest sistema se generalisi aviat per tota España.

.. ..

Ja s' han inventat escapularis pera matar lo microbi.

¡Del clatell!

.. ..

Un xicot á Marsella van enflarse á la paret de un convent per collir alguna fruita de un arbre que n' estava carregat.

Una monja que debia estar de centinella, sense cridar lo ¡quien vive! ni dir un sol mot, clavó un tiro á un dels noys ensorrantli la bàh al cos.

¡Qué tal si Jesucrist te esposas trem-padas!

Prou fora bona per cantimera y per majorjona.

EPIGRAMAS

Vaig preguntá á n' en Menció si la filla d' en Pasqual está en bona posició, y 'm respongué:—Si, senyor, está sempre horizontal.

Mentres dinaba la Rosa s' aixecó tot d' un plegat per anar darrera un gat que corria eixida avall, mes al veure semblant com —¡Qué teno? preguntá 'n Batista; y ella respongué mitj trieta: —Lo gat que m' ha pres lo tall.

SIX BYRON

—¡Diu que la dona d' en Pere te tant de pel á la cara? —No: li he vista d' aprop, y be la te prou pelada.

J. ESPUNYA RIBOT

Un gepch que feya versos començant buscava á brut, quan passat un á la vora va cridar:—¡Geperut!

PREITO CASAS

EPITAFIS

Dins d' eixa llosa daurada descansa don Pau Arolas; era home de vida ayrada, buscador de carn cruada, y gran comerciant de bolás.

Aquest que á 'n aquí repasa li deya Anton Turull fou en vida bellissim, y en entron tant capritjos, que fins dormia ab sa ull.

Aquí jex la Catarina afumada peixotera: va morir poch temps enera del cufit de una ardina.

Jen aquí un poltre cuyat que mori de inflamació, per fer corre ab afició mana la ma de mort.

F. SORRECANAS

XARADA

La prima vaig demanar á la dos prima, cort dia, y 'm va de cop contestar que ho demanés á sa tia. Y sa tia, per bon fi, qu' avuy dia la ha tres, ab gust me la concedi quedant desseguit promés.

M. GARDÓ

GEROGLIFICH

X
X I
X X A
N X E

M. GARDÓ

SOLUCIONS

Á LAS CABORIAS DEL NÚMERO PASAT

XARADA.—A-me-ti-er-ra.

Tip. La Academia, Ronda Universitat, 6.—Barcelona

Biblioteca humorística de calamitats
Primera Plaga

LO CÓLERA
LOS CAPELLANS Y 'L GOBERN

ESTUDI POPULAR

TRES MICROBIS

per lo

Dr. Mániga Ampla

Folleto de setze planas, de actualitat, elegantment imprés, que 's ven á RAL en tots los Kioskos á Barcelona y á fora en casa 'ls corresponsals de LA TRAMONTANA.

Per obtenirlos al per major, ab lo 25 per 100 de rebaixa, dirigirse á n' aquesta Redacció, Ronda de la Universitat, 6; Barcelona.

Per Totsants sortirà la segona plaga de aquesta biblioteca, desde la qual nos proposem ridicularisar los principals vicis y defectes de la societat en que vivim.

Preu de cada plaga: UN RAL.